

ต้นทุนการผลิตและการควบคุมราคาจำหน่าย

4. ต้นทุนการผลิต

จากเอกสารวิจัยของ Mr.N.K.Sarkar "Industrial Structure of Greater Bangkok" ใ้แยกส่วนประกอบของต้นทุนการผลิตสิ่งทอ ในปี พ.ศ. 2517 ออกเป็นรายการต่าง ๆ ดังนี้

1) ค่าวัตถุดิบ	54.59 %
2) ค่าจ้าง	11.40 %
3) ค่าพลังงาน	7.60 %
4) ค่าเสื่อมราคา	14.20 %
5) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	12.21 %

ทั้งนี้โครงสร้างของต้นทุน ตั้งแต่ พ.ศ. 2510 ถึง 2517 สามารถดูได้จากตารางที่ 28 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 5

แสดง โครงสร้างของต้นทุนอุตสาหกรรมสิ่งทอ

พ.ศ.	ค่าวัตถุดิบ	ค่าจ้าง	ค่าพลังงาน	ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	ต้นทุนรวม
2510	81.02	10.25	7.82	0.91	100 %
2511	74.70	13.13	4.01	8.16	100 %
2512	76.29	13.27	5.67	4.77	100 %
2513	60.31	9.60	5.33	24.76	100 %
2517	54.59	11.40	7.60	26.41	100 %

ที่มา สำมะโนอุตสาหกรรม

สำหรับต้นทุนการผลิตของเส้นใยประดิษฐ์นั้น สามารถพิจารณาโดยส่วนรวมจาก
ต้นทุนการผลิตของเส้นใยสังเคราะห์ ปี 2522 ซึ่งรวบรวมโดยผ่านนโยบาย 2 กองเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม ดังตารางที่ 27 ดังนี้

ตารางที่ 27

แสดง ต้นทุนการผลิตของเส้นใยสังเคราะห์ปี 2522

ประเภทเส้นใย	ค่าวัตถุดิบ และ เคมีภัณฑ์	ค่าจ้างแรงงาน และ รายจ่ายทั่วไป	ค่าพลังงาน	ค่าสึกหรอ	รวม
เส้นใยโพลีเอสเตอร์ ชนิดเส้นสั้น	65	15	10	10	100 %
เส้นใยโพลีเอสเตอร์ ชนิดเส้นยาว	43.01	32.86	9.74	14.38	100 %
เส้นใยไนลอน	62.38	29.56	3.50	4.56	100 %

จากตารางนี้ ทำให้ทราบลำดับความสำคัญของต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมเส้นใย
 ประดิษฐ์อย่างกว้าง ๆ โดยเรียงจากวัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงานซึ่งหมายถึงเงินทุนค้ำย และ
 ค่าพลังงาน กับ ค่าสึกหรอ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1 วัตถุดิบ

วัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์ภายในประเทศ แยกเป็น วัตถุดิบสำหรับการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ กับวัตถุดิบสำหรับการผลิตเส้นใยธรรมชาติ กล่าวคือ วัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยสังเคราะห์ล้วนแต่เป็นผลิตภัณฑ์จากเคมีน้ำมันดิบทั้งสิ้น โดยที่สารเคมีหลักที่ใช้ในการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ มีดังนี้คือ

(1) Dimethyl Terephthalate (DMT) เป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเส้นใยโพลีเอสเตอร์ แต่ปัจจุบันมีผลตกค้างเล็กน้อยในวัตถุดิบชนิดนี้ เพราะมีการขาดแคลนอยู่บ่อย ๆ และราคายังสูงขึ้นตามราคาน้ำมันอยู่เรื่อย ๆ กล่าวคือ ราคาของ DMT ใกล้เคียงจากตันละ 470 เหรียญสหรัฐในปลายปี 2521 มาเป็นตันละ 920 เหรียญสหรัฐในครึ่งปีหลังของปี 2522

(2) Ethylene Glycol (EG) เป็นวัตถุดิบที่ใช้คู่กับ DMT ซึ่งใช้ในการผลิตเส้นใยโพลีเอสเตอร์ ต้องสั่งเข้ามาจากประเทศญี่ปุ่นทั้งหมด

(3) Terephthalic Acid (TPA) ใช้ในการผลิตเส้นใยโพลีเอสเตอร์ ส่วนใหญ่สั่งเข้ามาจากญี่ปุ่นและเยอรมันตะวันตก

(4) Caprolactam ใช้ในการผลิตเส้นใยไนลอน ต้องสั่งซื้อจากประเทศญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ และเยอรมันตะวันตก

ส่วนวัตถุดิบที่ใช้สำหรับการผลิตเส้นใยเรยอน อันเป็นเส้นใยธรรมชาตินั้น ได้จากการใช้เยื่อไม้ ซึ่งไม่มีการผลิตภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศทั้งหมด ทั้งจากยุโรป (ยูโกสลาเวีย ฟินแลนด์ และ คานาดา) ออสเตรเลีย และ อเมริกา

วัตถุดิบดังกล่าว ไม่มีการผลิตภายในประเทศ เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรม เคมีน้ำมัน (Petrochemical Products) ทั้งหมด ในประเทศไทยยังไม่มี การตั้งโรงงาน ผลิตผลิตภัณฑ์เคมีจากน้ำมัน และถึงแม้ว่าจะมีอุตสาหกรรมเคมีน้ำมันได้ แต่การทำเพื่อผลิต เคมีเป็นเส้นใยประคิษฐ์ก็ยังเป็นเรื่องใหญ่ เพราะกรรมวิธีในการผลิตซับซ้อนมาก จึงต้อง มีความชำนาญเป็นพิเศษ และจะต้องอาศัยการร่วมทุนจากต่างประเทศ ทั้งต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ ให้กับบริษัทผู้คิดค้นประคิษฐ์ใยชนิดนั้น ๆ เป็นราย ๆ ไป ดังนั้น จึงเป็นการยากอย่างยิ่งที่ จะมีการผลิตวัตถุดิบเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประคิษฐ์ในประเทศไทยได้ ในปัจจุบัน โรงงานอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประคิษฐ์ในประเทศ จึงต้องสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้า มาใช้ในอุตสาหกรรมทั้งหมด

ประเทศผู้ผลิตวัตถุดิบที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา เยอรมันตะวันตก และ ญี่ปุ่น ราคาวัตถุดิบที่ผู้ผลิตแต่ละรายซื้อ จะมีราคาไม่เท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนซื้อและอำนาจ ในการต่อรองระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายในแต่ละประเทศจะแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ ค่าขนส่งวัตถุดิบก็มีส่วนทำให้ราคาซื้อแตกต่างกันออกไปด้วย อย่างไรก็ตาม สามารถเฉลี่ย ราคาของวัตถุดิบสำคัญที่นำเข้ามาเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์เส้นใยประคิษฐ์ได้ในตารางที่ 28

จากการพิจารณาราคาเฉลี่ยของวัตถุดิบสำคัญที่นำเข้ามาเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์เส้นใย ประคิษฐ์ ในตารางที่ 28 แล้ว จะเห็นได้ว่า ราคาเฉลี่ยของ EG และ TPA มีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลงจากปี 2518 เป็นร้อยละ 8.06 และ ร้อยละ 14.67 ในปี 2521 ตาม ลำดับ แต่ในปี 2522 ราคาเฉลี่ยกลับมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นมาก เป็นร้อยละ 63.57 และ ร้อยละ 75.60 ตามลำดับ

ราคาเฉลี่ยของ DMT ในปี 2519 ลดลงจากปี 2518 ร้อยละ 4.91 ส่วนปี 2520 กลับเพิ่มเป็นร้อยละ 16.78 แต่ในปี 2521 กลับลดลงเป็นร้อยละ 20.48 พอถึงปี 2522 กลับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80.18

ส่วนราคาเฉลี่ยของ Caprolactam นั้น ราคาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากปี 2518 ถึงปี 2520 โดยเฉพาะในปี 2522 เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 43.94 จากปี 2521

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ต้นทุนการผลิตจากวัตถุดิบมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมาก ในปี 2522 เพราะวัตถุดิบทุกประเภท มีราคาโดยเฉลี่ยสูงขึ้นจากปี 2521 อย่างมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28

แสดง ราคาเฉลี่ยวัตถุดิบสำคัญนำเข้าเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์เส้นใยสังเคราะห์

ปี	Ethylene Glycol (EG)		Terephthalic Acid (TPA)		Dimethyl Terephthalate (DMT)		Caprolactam	
	บาท : ตัน	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	บาท : กก.	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	บาท : กก.	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	บาท : กก.	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง
2518	12.18	-	13.78	-	12.22	-	20.25	-
2519	11.60	- 4.76	11.49	-14.66	11.62	- 4.91	20.56	+ 1.53
2520	10.18	-12.24	9.75	-15.14	13.57	+16.78	20.17	+ 2.97
2521	9.36	- 8.06	8.32	-14.67	11.20	-20.48	19.89	- 6.05
2522	15.31	+63.57	14.61	+75.60	20.18	+80.18	28.63	+43.94

ที่มา : กรมศุลกากร

ในปัจจุบัน ผู้ผลิตเส้นใยสังเคราะห์กำลังประสบปัญหาขาดแคลน Dimethyl Terephthalate (DMT) ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการกลั่นน้ำมันดิบ (ดูแผนภาพที่ 3 ใน บทที่ 2) อันเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตโพลีเอสเตอร์ ซึ่งไทยนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น และ ประเทศในกลุ่มยุโรป เนื่องจากผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก คือ สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ทางการลดปริมาณผลิตลง เนื่องจากขาดแคลนพาราซีนไทรีน ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ นอกจากนี้ หนึ่งในจำนวนสี่โรงงานที่ผลิต DMT ของสหรัฐอเมริกาเกิดระเบิดเสียหาย เมื่อต้นปี พ.ศ. 2522 ทำให้ผลิตผลลดจำนวนลงไปอีก และสถานการณ์น้ำมันในอิหร่านก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลน DMT ดังนั้น ผลของการขาดแคลน DMT จึงทำให้ราคา DMT ที่นำเข้าสูงขึ้นเรื่อย ๆ

ปรากฏว่า ราคา DMT ที่นำเข้าในปี 2522 กิโลกรัมละ 20.18 บาท (ดูตารางที่ 28 ประกอบ) เปรียบเทียบกับราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 11.20 บาท ในปี 2521 ราคานำเข้าสูงขึ้นถึงร้อยละ 80.18 สำหรับราคาวัตถุดิบชนิดอื่น ๆ คือ EG, TPA และ Caprolactam ก็สูงขึ้นเช่นกัน ดังที่อธิบายตารางที่ 28 ข้างต้น

ด้วยสาเหตุดังกล่าว สมาคมอุตสาหกรรมรมลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์ จึงได้เสนอให้รัฐบาลพิจารณาส่งเสริมการลงทุนในระยะยาวสำหรับอุตสาหกรรมรมลิตภัณฑ์เคมีที่ใช้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมสิ่งทอและลคพิทคือัตราศุลกากรสำหรับวัตถุดิบ และวัสดุจำเป็นอื่น ๆ ขณะเดียวกันให้เพิ่มพิทคือัตราศุลกากรเส้นใยสังเคราะห์จากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 60 ด้วยซึ่งเรื่องนี้กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา

1.2 เงินทุนและแรงงาน

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ จัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทใช้ทุนมาก (Capital Intensive) เพราะต้องใช้เงินลงทุนในเครื่องจักรมาก และเครื่องจักร

ที่ใช้กึ่งอัตโนมัติเทคโนโลยีสูง จึงมีราคาสูงตามไปด้วย เงินทุนที่ต้องใช้ในการจัดตั้งโรงงาน จึงค่อนข้างมาก ประกอบกับการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ต้องใช้เทคนิคการผลิตสูง ดังนั้นการลงทุนส่วนใหญ่จึงต้องเป็นการร่วมทุนกับชาวต่างประเทศ (ดูตารางที่ 2 ประกอบ) สำหรับโรงงานผลิตนั้น จะตั้งอยู่คนละแห่งกับสำนักงาน เนื่องจากโรงงานต้องใช้พื้นที่บริเวณกว้าง และต้องอยู่นอกเขตชุมชนพอสมควร เพราะมีของเสียที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชุมชน บรรดาโรงงานที่ตั้งจึงต้องมีเครื่องกำจัดของเสีย เช่น เครื่องกรองน้ำเสีย ให้เป็นน้ำที่ใสได้แล้วจึงปล่อยออกไปจากโรงงาน

ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ยังถือว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทใช้แรงงานมาก (Labour Intensive) อีกด้วย ซึ่งจากรายงานแผนการสำรวจเปรียบเทียบอัตราค่าจ้างเงินเดือนคิดเป็นร้อยละของต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของผลผลิตในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1959 (ดูแผนภาพที่ 8 ประกอบ) ค่าจ้างเงินเดือนของอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อคิดเป็นร้อยละของต้นทุนการผลิตแล้ว มีอัตราร้อยละสูงกว่าอุตสาหกรรมทุกประเภท คือ คิดเป็นร้อยละ 55 ของต้นทุนการผลิต จากอัตราที่สามารถนำมาใช้คาดคะเนความต้องการใช้แรงงานในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ได้ เพราะเป็นอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับจำนวนคนงานในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ของไทยก็ได้จากตารางที่ 2 และค่าจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งหมด แยกตามประเภทของสิ่งทอ จากปี พ.ศ. 2515 ถึงปี พ.ศ. 2522 ตามตารางที่ 4 จะเห็นว่าสำหรับสิ่งทอประเภทเส้นใยประดิษฐ์ การจ้างแรงงานได้เพิ่มจาก 866 คนในปี พ.ศ. 2515 เป็น 1,565 คนในปี พ.ศ. 2516 และเพิ่มเป็น 5,779 คนในปี พ.ศ. 2522 ซึ่งคิดเป็นอัตราเพิ่มจากปี พ.ศ. 2515 สูงถึงร้อยละ 567.32 ในปี พ.ศ. 2516 เป็นปีที่อุตสาหกรรมสิ่งทอเจริญสูงสุด เส้นใยประดิษฐ์มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 80.7 จากปี พ.ศ. 2515 แคลคเป็นร้อยละ 1.3 ในปี พ.ศ. 2517 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตการณ์สิ่งทอ

หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 36.9 และร้อยละ 42.1 ในปี 2518 และ 2519 ในปี 2520 มีผลกระทบจากการขึ้นราคาน้ำมัน อัตราเพิ่มขึ้นกลับลดลงเป็นร้อยละ 40.7 และลดลงเรื่อยมาตามวิกฤตการณ์น้ำมัน เป็นร้อยละ 25.1 และร้อยละ 6.3 ในปี 2521 และ 2522 ตามลำดับ

การที่จำนวนคนงานในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์และในอุตสาหกรรมสิ่งทอมีแนวโน้มลดลง (ดูตารางที่ 4 ประกอบ) โดยจากที่เคยสูงสุดในปี 2516 คือร้อยละ 13.2 ลดลงเป็น 8.1 ในปี 2522 ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการ นอกจากวิกฤตการณ์น้ำมัน คือไม่มีการลงทุนเพื่อเปิดโรงงานแห่งใหม่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ประสิทธิภาพของคนงานก็เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูง ปีที่ห้าแรงงานที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2517 - 2518 รวมทั้งค่าแรงงานที่มีแนวโน้มที่จะมีการเรียกร้องให้จ่ายสูงขึ้นเรื่อย ๆ อาจทำให้บางโรงงานหันไปใช้เครื่องจักรแทนเพิ่มขึ้น รวมทั้งการที่คนงานมีความสามารถในการทำงานสูงขึ้น ก็น่าจะมีส่วนช่วยให้โรงงานไม่ต้องเพิ่มการจ้างแรงงานมากขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เชื่อว่าตลาดงานสิ่งทอเพื่อผู้นั่งอีกเมื่อใด คงต้องมีการเรียกคนงานเข้าทำงานเพิ่มขึ้นอีกอย่างแน่นอน

1.3 ค่าพลังงาน หมายถึง รายจ่ายพลังงานและกระแสไฟฟ้า

1.4 ค่าเสื่อมราคา หมายถึง ค่าสึกหรอของเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการผลิต จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าต้นทุนการผลิตที่เป็นค่าพลังงาน และค่าสึกหรอโดยเฉลี่ยแล้วใกล้เคียงกันมาก โดยเฉพาะเส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิดเส้นสั้น มีต้นทุนค่าพลังงานและค่าสึกหรอเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์เป็นอุตสาหกรรมประเภทใช้เทคโนโลยีสูง ดังนั้นเครื่องจักรอุปกรณ์จึงมีราคาสูงมาก ค่าเสื่อมราคาจึงสูงตามไปด้วย

1.5 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หมายถึงบรรดารายจ่ายทั่ว ๆ ไปนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นอันได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ค่าซ่อมแซม และค่าใช้จ่ายในสำนักงาน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเส้นใยประจักษ์ยังจะต้องเผชิญกับปัญหาต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอีก เนื่องจากการปรับราคาน้ำมันเตาอีกร้อยละ 24 และค่าไฟฟ้าย้อยละ 40 เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2523 ซึ่งมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะค่าไฟฟ้า ซึ่งเป็นต้นทุนที่มีความสำคัญมากส่วนหนึ่งในอุตสาหกรรมนี้ ขณะเดียวกันราคาวัตถุดิบก็ยังมีแนวโน้มที่จะลดลง (ดังปรากฏในตารางที่ 28) มีแต่จะเพิ่มมากขึ้นด้วยอีกอย่างหนึ่งที่เป็นต้นทุนของอุตสาหกรรมก็คือ ค่าแรงงาน ซึ่งมีการปรับเป็นวันละ 54 บาททั่วเขตกรุงเทพมหานครและบริเวณใกล้เคียง ซึ่งรวมคนงานในอุตสาหกรรมนี้ทั้งหมดนั่นเอง เพราะบรรดาโรงงานทั้งหมดตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และอ่างทอง

การปรับอัตราค่าจ้าง จากปี 2518 จนถึง 2523 ภูได้จากตารางที่ 29

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29

แสดงการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (พ.ศ. 2518-2523)

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ทอวัน)	พ.ศ. 2518 (บาท)	พ.ศ. 2520 (บาท)	อัตราเพิ่ม 2520/2518 (%)	พ.ศ. 2521 (บาท)	อัตราเพิ่ม 2521/2520 (%)	พ.ศ. 2522 (บาท)	อัตราเพิ่ม 2522/2521 (%)	พ.ศ. 2523 (บาท)	อัตราเพิ่ม 2523/2522 (%)
กรุงเทพฯและจังหวัดใกล้เคียง	25	28	12.0	35	25.0	45	28.6	54	20.0
ภาคกลาง	18	21	16.6	28	33.3	38	35.7	47	23.7
ภาคใต้	18	21	16.6	28	33.3	38	35.7	47	23.7
ภาคเหนือ	16	19	18.7	25	31.6	35	40.0	44	25.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	16	18	12.5	25	38.9	35	40.0	44	25.7

1) จังหวัดใกล้เคียง มี 5 จังหวัด คือ สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และ สมุทรสาคร

จากตาราง แสดงให้เห็นการประกาศปรับค่าจ้างขั้นต่ำของกระทรวงมหาดไทย จากปี 2518 ซึ่งก่อนหน้านั้นเป็น 25 บาท ทอวันสำหรับกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง ได้ถูกปรับเพิ่มขึ้นอีก 3 บาท หัวทุกภาคในเดือนตุลาคม 2520 ต่อมาเมื่อปีการพิพาทแรงงาน และเรียกร้องให้มีการปรับค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นอีก กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศให้ปรับค่าจ้างขึ้นอีกประมาณ 7 บาท 10 บาท และ 9 บาท จากปี 2520, 2521 และ 2522 ตามลำดับ โดยครั้งล่าสุด อัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีผลใช้ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2523 เป็นต้นไป

จากการปรับอัตราค่าจ้างนี้ จึงมีผลกระทบต่อระดับค่าจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่เป็น Labor Intensive ประกอบการก็ได้มีการปรับ

ตัวโดยเพิ่มราคาสินค้าที่ขาย แต่การที่ต้นทุนอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ค่าจ้างแรงงานเมื่อเปรียบเทียบเทียบกับต้นทุนทั้งสิ้นแล้ว เป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างคงที่ หรือเพิ่มขึ้นบ้างเพียงเล็กน้อย

2. การควบคุมราคาจำหน่าย

เพื่อส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออก และป้องกันมิให้อุตสาหกรรมสิ่งทอได้รับความกระทบกระเทือนจากการขึ้นราคาน้ำมัน กับทั้งเป็นการป้องกันการค้ำกำไรเกินควรทางการจึงได้มีการควบคุมราคาจำหน่าย ดังนี้

(1) เสนอใบประกาศนียบัตร คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศควบคุมราคาจำหน่ายขั้นสูงของเส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิดสั้นสำหรับผู้ซึ่งที่ใช้ในการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ กก.ละ 34 บาท และสำหรับผู้ซึ่งใช้ในการผลิตเพื่อจำหน่ายต่างประเทศ กก.ละ 25.06 บาท ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2518 เป็นต้นมา และยังคงมีผลบังคับใช้ถึงปัจจุบัน

(2) ค่ายใยประกาศนียบัตร กระทรวงพาณิชย์โดยคณะกรรมการป้องกันการค้ำกำไรเกินควรได้ออกประกาศ ฉบับที่ 72 พ.ศ. 2516 กำหนดราคาสูงสุดของค่ายฝ้ายผสมเส้นใยเทียม โดยได้ควบคุมราคาค่ายฝ้ายผสมใยเทียมเบอร์ 45/1 (น้ำหนัก 10 ปอนด์ หรือ 4.5 กก. ต่อหนึ่งลูก) ห้ามขายเกินลูกละ 390.00 บาท ซึ่งปัจจุบันประกาศฉบับดังกล่าวยังมีผลบังคับใช้อยู่

(3) ฝ้ายผสมเส้นใยประกาศนียบัตร กระทรวงพาณิชย์โดยคณะกรรมการกลางป้องกันการค้ำกำไรเกินควร ได้ออกประกาศในปลาย พ.ศ. 2516 กำหนดราคาสูงสุดของฝ้ายผสมเส้นใยเทียมซึ่งในขณะนั้น อุตสาหกรรมสิ่งทอได้รับความกระทบกระเทือนจากการ

ขึ้นราคาน้ำมัน แต่หลังจากที่ภาวะเศรษฐกิจของโลก และของแต่ละประเทศรวมทั้งของประเทศไทย เริ่มปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปได้แล้ว กระทรวงพาณิชย์จึงได้ยกเลิกประกาศควบคุมราคาลงไปใน พ.ศ. 2517

3. การควบคุมการผลิตและการจำหน่าย

จากการที่ราคาน้ำมันดิบขึ้นสูงตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2520 ทางราชการจึงเกรงว่าจะมีผลให้ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ อันจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน กระทรวงพาณิชย์โดยคณะกรรมการกลางป้องกันการการค้ากำไรเกินควร ได้ออกประกาศฉบับที่ 112 พ.ศ. 2520 ลงวันที่ 25 มกราคม 2520 เรื่องกำหนดประเภทของสิ่งของที่ควบคุมการผลิตและการจำหน่าย สินค้าประเภทเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งอยู่ในข่ายของการควบคุม คือ

- (1) ผ้าฝ้ายผสมเส้นใยประดิษฐ์สีขาวและสีอื่น ๆ (190 เส้นต่อ 1 ตารางนิ้ว)
- (2) ผ้าฝ้ายผสมเส้นใยประดิษฐ์สีขาวและสีอื่น ๆ (208 เส้นต่อ 1 ตารางนิ้ว)
- (3) ผ้าฝ้ายขาว (หนากว้าง 36 - 40 นิ้ว)
- (4) ผ้าโพลีเอสเตอร์ผสมเรยอน (อย่างหนา) หนากว้าง 636 นิ้วขึ้นไป

โดยที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าควบคุมแจ้งราคาต้นทุนในการผลิต หรือราคาต้นทุนในการนำเข้า ต้นทุนในการจำหน่าย ราคาจำหน่ายส่ง และปลีกแล้วแต่กรณี แก่กระทรวงพาณิชย์ภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศใช้บังคับ และในครั้งต่อไปให้แจ้งภายในวันที่ 7 ของทุกเดือน นอกจากนี้ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ค้าสินค้าควบคุมดังกล่าว จะต้องแสดงราคาขายปลีกให้ตรงกับประเภทและคุณภาพของสิ่งของ โดยคิดไว้กับสิ่งของหรือภาชนะห่อหุ้มในลักษณะถาวรและเห็นได้โดยง่ายด้วย

4. ผลกระทบของการขึ้นราคาน้ำมันดิบที่อุตสาหกรรมผลิตผ้าใยประดิษฐ์

ในปี 2516 ขณะที่อุตสาหกรรมสิ่งทอกำลังเปลี่ยนแปลงและขยายตัวอย่างมากจากการที่อุปสงค์สิ่งทอทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น ได้เกิดวิกฤติการณ์ในวงการสิ่งทอขึ้น เมื่อเดือนตุลาคมปีเดียวกันนั้น กล่าวคือ กลุ่มประเทศผู้ส่งน้ำมันดิบเป็นสินค้าออก (โอเปค) ได้ตกลงนำเอานโยบายการกำหนดราคาน้ำมันและการผลิตน้ำมันเป็นอาวุธในทางการเมือง เพื่อบีบบังคับสหรัฐอเมริกาและประเทศยุโรปให้ลดการช่วยเหลืออิสราเอลในกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างอิสราเอลและกลุ่มประเทศอาหรับ โดยได้ประกาศขึ้นราคาน้ำมันดิบในอัตราสูง จึงมีผลทำให้เศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำ เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบอย่างมาก ต้นทุนการผลิตและระดับราคาโดยทั่วไปสูงขึ้น ผู้ใช้แรงงานเรียกร้องค่าจ้างเพิ่มขึ้นและยังส่งผลกระทบต่อภาวะการค้าสิ่งทอทั่วโลก ดัชนีราคาผู้บริโภคภายในประเทศโดยส่วนรวมเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 21.3 เป็นเหตุให้รายได้ที่แท้จริงของประชาชนลดลง ประชาชนต่างพยายามลดการใช้จ่ายลง โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์เพื่อย่นคันเครื่องแต่งกาย ทำให้สินค้าคงคลังของสิ่งทอมีส่วนเกินเป็นจำนวนมาก ช่วงครึ่งแรกของปี 2517 ผู้ผลิตได้ลดการผลิตมาลงทั้งสิ้นถึง 29.6 ล้านตารางหลา ในจำนวนนี้เป็นผ้าถักร้อยละ 10 - 30 ส่วนการส่งออกลดลง 60.9 ล้านตารางหลา ทางด้านโรงงานปั่นด้าย ผู้ผลิตได้ลดการผลิตลงถึงร้อยละ 20 - 30 และในเดือนสิงหาคมปีเดียวกันระดับสินค้าคงคลังส่วนเกินของเส้นใยมีประมาณ 120 ล้านปอนด์ มูลค่า 1,570 ล้านบาท เส้นด้าย 27 ล้านปอนด์มูลค่า 580 ล้านบาท และ ผ้า 66 ล้านตารางหลา มูลค่า 830 ล้านบาท การที่ผู้ผลิตได้ลดการผลิตลงนี้เอง ทำให้ให้มีการปลดคนงานออกและบางแห่งก็ลดเวลาการทำงาน

ด้านโรงงานผู้ผลิตทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางเป็นจำนวนมากต้องปิดกิจการตัวเอง พอลค้าขายส่งบางรายต้องล้มละลาย และสถาบันการเงินบางแห่ง เช่น ธนาคาร ของ

เขาช่วยเหลือรัฐบาลอังกฤษและมอบปณิธานระยะเวลาที่กำหนดชำระหนี้ออกไป พอลาสั่งออกและ
 ผู้ผลิตพยายามหาทางระบายสินค้าคงคลังดังกล่าวโดยพยายามทุ่มตลาดภายในประเทศและ
 ต่างประเทศ ซึ่งปัญหาก็คืออุปสงค์ของตลาดภายในประเทศเริ่มอ่อนตัว และเริ่มลดลง
 เนื่องจากอำนาจซื้อลดลง ส่วนปัญหาของตลาดต่างประเทศคือสิ่งทอล้นตลาด และประสบกับ
 การแข่งขันจากพอลาเกาหลี่โตและไต้หวัน ญี่ปุ่นซึ่งเป็นลูกศรรายใหญ่ที่สุดของไทย โดยเป็นผู้นำ
 เขาส่งทอจากไทยคิดเป็นร้อยละ 50 ของมูลค่าส่งทอนำเข้าทั้งหมด ไคลคโคเวคานำเข้า และ
 หนีไปส่งขายและมาขายในราคาแข่งขันจากจีน เกาหลี่โต และ ไทหวัน ขณะเดียวกันมี
 บางประเทศในแถบยุโรปได้ออกมาตรการเกี่ยวกับเงื่อนไขการนำเข้าสิ่งทอ เป็นผลให้สถาน
 การณ์สิ่งทอในตลาดโลกและของไทยตกต่ำลงไปอีก

ในเดือนธันวาคม 2521 กลุ่มโอเปคได้มีการประชุมกันที่อาบูดาบี ที่ประชุมได้ตัด
 สินใจให้ขึ้นราคาน้ำมันดิบทุก ๆ ระยะเวลา 3 เดือน เริ่มตั้งแต่ต้นปี 2522 จนกระทั่งเป็นบาร์เรล
 ละ 14.542 ดอลลาร์ในต้นสิ้นปี โดยขึ้นร้อยละ 5 ในวันที่ 1 มกราคม 2522 (ดูตาราง
 ที่ 30 ประกอบ)

เดือนมีนาคม 2522 เกิดภาวะการขาดแคลนน้ำมันในตลาดโลกอย่างรุนแรง ทำ
 ให้ราคาซื้อขายทันทีของน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้นเป็นบาร์เรลละ 16-20 ดอลลาร์ เทียบกับ
 ราคาทางการของกลุ่มโอเปค ซึ่งกำหนดไว้เพียง 13.34 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลเท่านั้น กลุ่ม
 โอเปคจึงได้จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาราคาน้ำมันขึ้นที่กรุงเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ใน
 วันที่ 26-27 มีนาคม 2522 ซึ่งปรากฏว่าที่ประชุมได้มติให้ขึ้นราคาน้ำมันดิบอีกร้อยละ 9.05
 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2522 เป็นต้นไป

ต่อมาในเดือนพฤษภาคม ราคาน้ำมันก็ยังเพิ่มสูงขึ้นไปอีก อันสืบเนื่องมาจากการ
 ขาดแคลนน้ำมันในหลายประเทศ ดังนั้น ในการประชุมกลางปี วันที่ 26-28 มิถุนายน ที่

กรุงเทพฯ เพื่อพิจารณา กำหนดราคาน้ำมันดิบใหม่ของกลุ่มโอเปค ปรากฏว่าที่ประชุมได้
ประกาศขึ้นราคาน้ำมันดิบเป็น 2 ระดับ โดยกำหนดค้ำอยู่ในช่วงระหว่าง 18-23.50 ดอลลาร์
บาร์เรล ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ถึงสิ้นปี 2522

ตารางที่ 30

แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันดิบของกลุ่มโอเปค

(พ.ศ. 2503-2522)

ดอลลาร์ : บาร์เรล

ระยะเวลา	ราคาประกาศ*	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)
2503 10 กันยายน	1.800	-
2514 15 กุมภาพันธ์	2.180	21.11
2515 20 มกราคม	2.479	13.72
2516 1 มกราคม	2.591	4.52
1 เมษายน	2.742	5.83
1 ตุลาคม	3.011	9.81
16 ตุลาคม	5.119	70.01
1 พฤศจิกายน	5.176	1.11
1 ธันวาคม	5.036	-2.70
2517 1 มกราคม	11.651	131.35
1 พฤศจิกายน	11.251	-3.43
2518 1 ตุลาคม	12.376	10.00
2520 1 มกราคม	12.093	-2.29
3 กรกฎาคม	7.038	5.05
2522 1 มกราคม	13.339	5.00
1 เมษายน	14.546	9.05
1 กรกฎาคม	18.000	23.75

* เป็นราคาของน้ำมันดิบชนิด Arabian Light 34

ที่มา : วารสาร Petroleum Intelligence Weekly (PIW)

สำหรับประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงราคาควบคุมจำหน่ายปลีคน้ำมันเชื้อเพลิง พิจารณาได้ดังนี้ เนื่องจากในปี 2520 ประเทศไทยต้องประสบกับการขาดดุลการค้า และ การขาดดุลการชำระเงินเป็นจำนวนมาก และมีท่าว่าปัญหาดังกล่าวจะเลวร้ายลงไปอีกในปี 2521 ดังนั้น ในเดือนมีนาคม 2521 ทางกรมจึงได้เพิ่มภาษีสรรพสามิตน้ำมันเบนซินขึ้นอีกลิตร ละ 0.73 บาท (ดูตารางที่ 18 ประกอบ) และได้เพิ่มราคาขายปลีคน้ำมันเบนซินทั้งชนิดพิเศษและชนิดธรรมดาขึ้นอีกลิตรละ 0.76 บาท ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะประหยัดการใช้ น้ำมันในประเทศ โดยน้ำมันเบนซินชนิดพิเศษได้เพิ่มสูงขึ้นเป็นลิตรละ 4.96 บาท และชนิด ธรรมดาเป็นลิตรละ 4.69 บาท ส่วนผลิตภัณฑ์น้ำมันชนิดอื่น ๆ ยังคงอยู่ในระดับเดิม

ต่อมา เมื่อกลุ่มโอเปกซึ่งประชุมกันที่อาบูดาบี เมื่อวันที่ 16-17 ธันวาคม 2521 ได้ตัดสินใจให้ขึ้นราคาน้ำมันดิบทุก ๆ ระยะ 3 เดือนในปี 2522 รวมทั้งสิ้นร้อยละ 14.5 แล้ว คณะรัฐมนตรีได้จัดให้มีการประชุมพิจารณากำหนดราคาน้ำมันภายในประเทศเสียใหม่ เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2522 และได้มีมติให้ขึ้นราคาผลิตภัณฑ์น้ำมันทุกชนิดอีกร้อยละ 9.17-17.20 โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม เป็นต้นไป

นอกจากนี้ เพื่อกระตุ้นให้บริษัทน้ำมันนำน้ำมันเตาเข้าเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลยังได้อนุมัติให้โรงกลั่นน้ำมันขึ้นราคาเตาโรงกลั่น และให้ขึ้นราคาขายปลีคน้ำมันเตาอีกลิตรละ 4 สตางค์ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2522 เป็นต้นไป ดังนั้น ราคาขายปลีคน้ำมันเตาชนิดความหนัก 600, 1,200 และ 1,500 วินาที จึงเพิ่มขึ้นเป็นลิตรละ 1.90, 1.83 และ 1.81 บาท ตามลำดับ

สำหรับในช่วงไตรมาสแรกของปี 2523 ได้มีการเปลี่ยนแปลงราคาจำหน่ายปลีผลิตภัณฑ์น้ำมันเชื้อเพลิง 2 ครั้ง ครั้งแรกรัฐบาลชุดพลเอกเกรียงศักดิ์ ได้อนุมัติให้ขึ้นราคา

ตารางที่ 31

แสดง ราคาควบคุมการจำหน่ายปลีคน้ำมันเชื้อเพลิง

บาท : อีกร

ผลิตภัณฑ์น้ำมันเชื้อเพลิง	2616				2517		2520	2521	2522				2523	
	ก่อน 4 ก.ค.	4 ก.ค.	14 พ.ย.	17 ธ.ค.	7 ก.พ.	25 ก.ค.	16 มี.ค.	10 มี.ค.	31 พ.ค.	22 มี.ค.	13 ก.ค.	20 ก.ค.	9 ก.พ.	19 มี.ค.
เบนซินพิเศษ	2.10	2.30	2.69	3.01	3.62	3.62	4.22	4.98	5.60	5.60	7.84	7.84	9.80	9.80
เบนซินธรรมดา	1.91	2.09	2.50	2.82	3.43	3.43	3.93	4.69	5.12	5.12	7.45	7.45	9.26	9.26
น้ำมันก๊าก	1.34	1.45	1.78	1.78	2.41	2.41	2.68	2.68	3.06	3.06	5.12	4.20	6.71	5.70
ดีเซลหมุนเร็ว	0.98	1.05	1.41	1.60	2.33	2.33	2.64	2.64	3.03	3.03	4.88	4.88	7.39	6.54
ดีเซลหมุนช้า	0.96	1.03	1.34	1.50	2.26	2.26	2.50	2.50	2.93	2.93	4.71	4.71	7.12	6.27
น้ำมันเตา 600	-	-	-	-	-	1.49	1.66	1.66	1.86	1.90	3.04	3.04	3.78	3.78
1,200	-	-	-	-	-	1.46	1.62	1.62	1.79	1.83	2.93	2.93	3.64	3.64
1,500	-	-	-	-	-	1.44	1.61	1.61	1.77	1.81	1.81	1.81	3.61	3.61

หมายเหตุ * เริ่มมีการควบคุมราคาตั้งแต่ 25 ตุลาคม 2517

ที่มา : กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

จำหน่ายปลีกระหว่างร้อยละ 24.20-59.80 แล้วเทคนิคของผลิตภัณฑ์ หลังจากที่เขาอุทธรณ์เบียด
 ไล่ขึ้นราคาน้ำมันดิบในปลายเดือนมกราคม และประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ไล่ขึ้นราคาตามไปด้วย
 ทำให้ราคาน้ำมันดิบอาเรเบียนไลท์ สูงขึ้นเป็นบาร์เรลละ 26 ดอลลาร์ แต่เนื่องจากการ
 ขึ้นราคาจำหน่ายปลีกของรัฐบาลครั้งนี้ เป็นการขึ้นในอัตราที่สูงมาก ทำให้เสถียรภาพของ
 รัฐบาลต้องสั่นคลอน จนต้องลาออกในที่สุด รัฐบาลใหม่ของพลเอกเปรม ซึ่งรับช่วงบริหาร
 ของประเทศต้องจึงได้มีมติให้ลดราคาจำหน่ายปลีกผลิตภัณฑ์น้ำมันบางชนิดลง ได้แก่ น้ำมัน
 คีเซล น้ำมันก๊าด และก๊าซหุงต้ม ในอัตราประมาณร้อยละ 11-15 แล้วเทคนิคของผลิตภัณฑ์
 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม ทั้งนี้เพื่อลดผลกระทบกระเทือนที่มีต่อประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกร
 ผู้ประกอบการประมง และผู้ประกอบการขนส่ง โดยหวังว่า เมื่อต้นทุนในการผลิตลดลงมา
 แล้ว ราคาสินค้าต่าง ๆ จะลดลงตามมา หรือคงระคับไว้ไม่สูงขึ้นอีก ราคาจำหน่ายปลีก
 ผลิตภัณฑ์น้ำมันเชื้อเพลิงใหม่ เมื่อเทียบกับราคาเมื่อปลายปี 2522 แล้ว สูงขึ้นโดยเฉลี่ย
 ประมาณร้อยละ 28.1

ทางด้านผลของการขึ้นราคาน้ำมันที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในประเศ มีดังนี้ คือ

(1) ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น สำนักงานพลังงานแห่งชาติ คาดคะเนว่า ใน
 พ.ศ. 2522 การใช้น้ำมันของอุตสาหกรรมการผลิตอยู่ในระดับร้อยละ 20 ของปริมาณการ
 ใช้น้ำมันทั้งหมดในประเทศไทย และอุตสาหกรรมสิ่งทอใช้น้ำมันร้อยละ 13 ของปริมาณ
 ใช้น้ำมันในอุตสาหกรรมผลิต ซึ่งหมายถึงค่าใช้จ่ายในสถานพลังงาน (ไฟฟ้าและน้ำมัน) ในการ
 ผลิตจะสูงขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน นอกจากนี้ควมวิตกกังวลในการผลิตเส้นใยสังเคราะห์
 ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์เคมีน้ำมัน ตลอดจนค่าขนส่งขอมสูงขึ้นด้วยเหตุดังกล่าว ย่อมทำให้ต้นทุนการ
 ผลิตภายในประเศสูงขึ้น ประมาณว่าผลของการปรับราคาน้ำมันทำให้ค่าใช้จ่ายในส่วนของ

น้ำมันในการผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5 เป็นร้อยละ 8 ของต้นทุนการผลิต

(2) ราคาจำหน่ายเพิ่มขึ้นและอำนาจซื้อลดลง การที่ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นทำให้ระดับราคาจำหน่ายโดยเฉลี่ยของสินค้าสิ่งทอสูงขึ้น และการที่ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้นขณะที่ระดับรายได้ที่เป็นตัวเงิน (Money Income) คงเดิม ย่อมทำให้รายได้ที่แท้จริง (Real Income) ลดลง นั้นย่อมหมายถึงว่า อำนาจซื้อของประชาชน (Purchasing Power) ลดลงด้วย สาเหตุทั้งสองประการนี้จะทำให้ปริมาณขายภายในประเทศลดลงมากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับค่าความยืดหยุ่นของความต้องการใช้ที่มีต่อราคา (Price Elasticity of Demand) และค่าความยืดหยุ่นของความต้องการใช้ต่อระดับรายได้ (Income Elasticity of Demand) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.91 และ 3.75 ตามลำดับ ค่าที่ใดแสดงว่าถาราคาของผ้าใยประดิมสูงขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณความต้องการใช้ลดลงร้อยละ 4.91 และถาระดับรายไดลดลงร้อยละ 1 จะทำให้ความต้องการใช้ลดลงร้อยละ 3.75 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้มีการพิจารณาเพิ่มระดับรายได้ให้แก่ประชาชนเป็นส่วนรวม และได้ประกาศอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงเป็นวันละ 45 บาท โดยเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2522 เป็นต้นไป

5. ผลกระทบของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิมที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิมจัดเป็นอุตสาหกรรมที่มีส่วนช่วยทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอาจจำแนกกล่าวได้ ดังนี้

1. ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปสามารถซื้อผลิตภัณฑ์เส้นใยประดิมใช้ได้ในเวลาที่ต้องการและในราคา ที่ถูกกว่าการนำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งผู้ต้องการนำเส้นใย

ไปเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์เส้นใยประดิษฐ์ทุกประเภท จนถึงการผลิตเป็นผ้า และเสื้อผ้าสำเร็จรูปในระดับสุดท้าย เป็นการช่วยเหลือประเทศชาติในการพัฒนาให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตนเองอีกด้วย

โดยทั่วไป อุตสาหกรรมจะมีจุดประสงค์ในการผลิต (End Results)

3 ประการ คือ

- (1) ผลิตเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศ (Domestic Demand)
- (2) ผลิตเพื่อส่งออก (Exports)
- (3) ผลิตเพื่อทดแทนสินค้าขาเข้า (Import Substitution)

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ จัดเป็นการผลิตเพื่อลดการนำเข้าเส้นใยประดิษฐ์หรือทดแทนการนำเข้า หากการผลิตโดยสังขี้อวัตถุดิบที่จำเป็นจากต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งได้แก่ Caprolactam, DMT, TPA และ E.G. สำหรับการผลิตเส้นใยไนลอน และโพลีเอสเตอร์ และ Woodpulp สำหรับการผลิตเส้นใยเรยอน วัตถุดิบอื่นนอกจากนี้รวมทั้งแรงงานใช้จากแหล่งภายในประเทศ จึงทำให้ลดต้นทุนการผลิตลงได้บ้าง และสามารถขายได้ในราคาที่ถูกกว่าการสังขี้อผลิตภัณฑ์เส้นใยประดิษฐ์ประเภทต่าง ๆ จากต่างประเทศโดยตรง

วัตถุดิบที่นำเข้าเพื่อใช้ผลิตเส้นใยประดิษฐ์ ในปี 2522-2523 มีราคาที่ได้จากการสอบถามผู้ผลิตเป็นหน่วยค่อเมตริกตัน โดยแยกตามประเภทของวัตถุดิบเป็นดังนี้

ประเภทวัตถุดิบ	ปี 2522	ปี 2523
TPA	850	820
E.G.	770	740
Caprolactum	1,700-2,00	1,850-1,900
Woodpulp	625	665

2. ช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยที่เมื่อมีอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์เกิดขึ้นแล้ว ย่อมจะทำให้มีการผลิตค้าย ทอผ้า การฟอกย้อม และการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากใยประดิษฐ์เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเส้นใยประดิษฐ์เป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมทอผ้า สามารถขยายการผลิตได้เพิ่มขึ้นโดยใช้วัตถุดิบคือเส้นใยประดิษฐ์จากภายในประเทศ แทนการนำเข้าซึ่งมีราคาสูงกว่า ดังนั้น อุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์ จึงถือได้ว่าเป็นตลาดที่สำคัญของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิต

3. อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ เป็นอุตสาหกรรมผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าประเภทหนึ่ง ซึ่งอุตสาหกรรมผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าเหล่านี้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาสาขาอุตสาหกรรม และจากการพัฒนาสาขาอุตสาหกรรมเป็นลำดับมานั้น ช่วยให้รายได้ประชาชาติ และรายได้ต่อหัวเพิ่มสูงขึ้น กล่าวคือ รายได้ประชาชาติปี 2522 เพิ่มขึ้นจากปี 2521 ประมาณร้อยละ 6.06 (รายได้ประชาชาติปี 2521 และ 2522 เป็น 261,097 และ 276,907 ล้านบาท ตามลำดับ) และรายได้ต่อหัวปี 2522 เพิ่มขึ้นจาก

ปี 2521 ประมาณร้อยละ 3.71 (รายโคตหัวของประชากร ปี 2521 และ 2522 เป็น 5,873 และ 6,091 บาท ตามลำดับ) ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าประเภทหนึ่งนั้น มีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น กล่าวคือ ช่วยเพิ่มรายได้อุตสาหกรรมให้สูงขึ้น และช่วยให้ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศขยายตัวอีกด้วย ซึ่งเมื่อเทียบกับสาขาเกษตรกรรมแล้ว จะเห็นว่ามี ความแตกต่างกันมาก เนื่องจากงานด้านอุตสาหกรรมมีแนวโน้มในด้านการจ่ายอัตราค่าจ้างแรงงาน สูงกว่ากิจการด้านเกษตรกรรม โดยที่รายได้อุตสาหกรรมขึ้นอยู่กับสินค้าอากาศ และเมื่อมีระดับรายได้เฉลี่ยที่สูง จึงเกิดความต้องการสินค้าเพื่อการบริโภคที่ผลิตได้ภายในประเทศมากขึ้นด้วย

สำหรับอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอด้วยประเภทหนึ่ง นั้น ได้มีการทำการผลิตในเขตกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี อ่างทอง และสมุทรสาคร ซึ่งตัวเลขแสดงค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานรายเดือนไร้ฝีมือและลูกจ้างรายวันไร้ฝีมืออยู่ในตารางที่ 31 และ 32

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าค่าจ้างเฉลี่ยปี 2522 สูงจากปี 2521 และเริ่มลดลงบ้าง ในปี 2523 ทั้งนี้เป็นผลจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของรัฐบาล ซึ่งมีผลทำให้บริษัทบางแห่งต้องลดจำนวนคนงานลงบางส่วน พร้อมกับทำการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้เป็นไปตามอัตราที่ทางการกำหนด เพื่อเป็นการรักษาโครงสร้างค่าจ้างให้ลดหลั่นกันไปตามที่เป็นอยู่เดิม อย่างไรก็ตาม โดยเฉลี่ยแล้ว รายได้ของคนงานในสาขาอุตสาหกรรมก็ยังสูงกว่าคนงานในสาขาเกษตรกรรม

4. ช่วยให้นักมีงานทำเพิ่มขึ้น ทั้งที่เป็นคนงานของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์เอง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (ดูตารางที่ 4 ประกอบ) ในปี 2522 อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

จ้างพนักงานทั้งหมดประมาณ 5,779 คน ซึ่งเพิ่มจากปี 2521 ร้อยละ 6.3 พนักงานแต่ละคนในอุตสาหกรรมนี้ก่อให้เกิดรายได้ประมาณปีละ 659,564.68 บาท โดยคิดจาก

ยอดขายรวมของทั้งอุตสาหกรรม(ปี 2522) ประมาณ	3,811,624,284.04	บาท
จำนวนพนักงาน โดยประมาณ	<u>5,779</u>	คน
พนักงานแต่ละคนก่อให้เกิดรายได้จากการขายปีละประมาณ	<u>659,564.68</u>	บาท

ดังนั้น พนักงานแต่ละคนของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์จึงก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจพอสมควร และช่วยบรรเทาปัญหาการว่างงานได้มาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก (Labor Intensive) ดังที่เคยกล่าวไว้แล้วข้างต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดง ค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนของลูกจ้างรายวันไว้มีอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประเภทอุตสาหกรรม	2521			2522			2523		
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่
หมวดอุตสาหกรรม	915	898	909	1,215	1,227	1,322	1,188	1,227	1,230
อาหาร และเครื่องดื่ม	900	856	769	1,045	1,108	1,204	1,161	1,182	1,118
สิ่งทอ สิ่งถัก และเครื่องนุ่งห่ม	246	868	900	1,320	1,171	1,232	1,219	1,200	1,195
ไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้ และเครื่องเรือน	908	689	929	1,124	1,216	1,275	1,137	1,242	1,200
กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและการพิมพ์	987	900	1,059	1,448	1,196	1,313	1,223	1,170	1,428
ผลิตภัณฑ์เคมี ปิโตรเลียม ยาง และพลาสติก	911	963	910	1,159	1,312	1,336	1,191	1,268	1,329
อโลหะ เครื่องปั้นดินเผา และผลิตภัณฑ์แก้ว	823	860	918	1,111	1,222	1,665	1,086	1,203	1,285
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	1,125	916	940	1,275	1,310	1,579	1,500	1,110	1,269
เครื่องจักร อุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์โลหะ	945	896	940	1,237	1,282	1,586	1,225	1,273	1,269
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	837	1,125	-	1,306	1,172	1,201	1,157	1,125	1,288
การก่อสร้าง	753	1,056	1,023	895	1,316	1,557	1,130	1,335	1,331
การค้าส่ง	825	914	735	1,374	1,280	927	1,105	1,158	1,095
การค้าปลีก	867	838	-	1,109	1,601	-	1,186	1,195	-
การบริการ	856	857	802	1,526	1,328	1,660	1,158	1,195	1,172
ภัตตาคาร และโรงแรม	891	839	723	1,799	1,147	1,053	1,322	1,292	959
การขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บริการอื่น ๆ	832	863	918	1,390	1,389	2,537	1,076	1,163	1,481
การทำเหมืองแร่	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทุกประเภทอุตสาหกรรม	903	900	912	1,224	1,232	1,333	1,182	1,226	1,233

รวมสมุทรปราการ นครปฐม นครปฐม และสมุทรสาคร

ที่มา: หน่วยงานวิจัยเศรษฐกิจทั่วไป ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 33

แสดง ค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานรายเดือนที่มีอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ๒/

ประเภทอุตสาหกรรม	2521			2522			2523		
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่
หมวดอุตสาหกรรม	992	1,066	1,124	1,389	1,485	1,439	1,327	1,432	1,414
อาหาร และเครื่องดื่ม	869	1,005	1,229	1,332	1,424	1,548	1,308	1,384	1,534
สิ่งทอ สิ่งถัก และเครื่องนุ่งห่ม	1,007	1,135	1,047	1,149	1,523	1,304	1,377	1,458	1,302
ไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้ และเครื่องเรือน	1,088	891	1,150	1,358	1,119	1,286	1,305	1,156	1,315
กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ และการพิมพ์	682	1,063	1,235	1,661	1,556	1,505	1,304	1,312	1,524
ผลิตภัณฑ์เคมี ปิโตรเลียม ยาง และพลาสติก	1,041	1,105	1,132	1,470	1,453	1,553	1,375	1,513	1,513
โลหะ เครื่องปั้นดินเผา และผลิตภัณฑ์แก้ว	969	1,084	1,228	1,420	1,332	1,705	1,260	1,395	1,577
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	984	1,081	1,053	1,486	1,451	1,905	1,437	1,266	1,553
เครื่องจักร อุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์โลหะ	952	1,066	1,103	1,383	1,547	1,753	1,278	1,443	1,515
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	1,138	1,100	-	1,518	1,146	1,190	1,354	1,100	1,261
การก่อสร้าง	1,076	1,141	1,154	1,543	1,311	1,361	1,540	1,443	1,484
การค้าส่ง	1,057	1,133	1,173	1,498	1,512	1,444	1,365	1,508	1,651
การค้าปลีก	860	1,003	-	1,357	1,416	-	1,235	1,527	-
การบริการ	923	1,029	1,067	1,363	1,430	1,644	1,274	1,353	1,446
ภัตตาคาร และโรงแรม	924	1,024	1,092	1,418	1,355	1,631	1,258	1,388	1,439
การขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม	983	1,183	-	1,583	1,225	-	1,480	1,490	-
บริการอื่น ๆ	921	1,027	895	1,311	1,495	1,735	1,301	1,330	1,496
การทำเหมืองแร่	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทุกประเภทอุตสาหกรรม	965	1,067	1,118	1,402	1,474	1,464	1,307	1,428	1,424

๒/ รวมสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และ สุพรรณบุรี

ที่มา : หน่วยงานรับผิดชอบจัดทำไป ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย

6. แนวโน้มของการอุปโภคผลิตภัณฑ์เส้นใยประคิษฐ์

การอุปโภคผลิตภัณฑ์เส้นใยประคิษฐ์ จะมีแตกต่างกันไปตามประเภทของผลิตภัณฑ์ คือ เส้นใยประคิษฐ์ ค่ายเส้นใยประคิษฐ์ และผ้าเส้นใยประคิษฐ์ โดยเฉพาะผ้าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย การอุปโภคจะแตกต่างกันไปตามรายได้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงกับปริมาณการอุปโภค ทั้งนี้อาจหาแนวโน้มการอุปโภคผลิตภัณฑ์เส้นใยประคิษฐ์ได้ด้วยการนำเอาข้อมูลในอดีต (2513-2522) มาพยากรณ์แนวโน้มการอุปโภคในอนาคต โดยให้รายได้ต่อหัวของประชากร เป็นตัวแปรอิสระ และปริมาณการอุปโภคเป็นตัวแปรตาม แล้วหาค่าจากสมการ Linear Regression: $\hat{Y} = a + b\bar{X}$ เพื่อประมาณแนวโน้มการอุปโภคผลิตภัณฑ์เส้นใยประคิษฐ์ในอนาคต (2523-2529)

ผลิตภัณฑ์เส้นใยประคิษฐ์ อันประกอบด้วยเส้นใยประคิษฐ์ ค่ายในประคิษฐ์ และผ้าใยประคิษฐ์นั้นได้มีการขยายตัวมาตลอด นับตั้งแต่ปี 2509 เป็นต้นมาและได้มีการพัฒนาในด้านการผลิต การจำหน่ายตามมาด้วย ดังจะเห็นได้จากปริมาณการผลิต และจำนวนเครื่องจักรที่เพิ่มขึ้น (ดูตารางที่ 6, 7 และ 5 ประกอบ) โดยเฉพาะเส้นใยประคิษฐ์ ซึ่งเริ่มมีการผลิตในปี 2512 เป็นปีแรก จำนวน 845 ตันนั้น ได้มีผลทำให้การผลิตค่ายในประคิษฐ์ ผ้าทอใยประคิษฐ์และผ้าถักใยประคิษฐ์ในปี 2512 เพิ่มขึ้นจากปี 2511 ถึงประมาณร้อยละ 59.05 , 37.88 และ 88.19 ตามลำดับ นอกจากนี้การผลิตเส้นใยประคิษฐ์ได้เองภายในประเทศ ทำให้ผู้ผลิตค่ายและผ้าลดการนำเข้าเส้นใยจากต่างประเทศได้มาก จึงเป็นการช่วยให้ประเทศชาติประหยัดเงินตราต่างประเทศได้อีกทางหนึ่ง อนึ่ง การที่ผู้ผลิตค่ายและผ้า ต้องซื้อเส้นใยภายในประเทศส่วนหนึ่ง เป็นเพราะมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมเส้นใยประคิษฐ์ของทางการ โดยเพิ่มอัตราค่าเช่าสำหรับเส้นใยจากต่างประเทศให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้ผลิตค่ายและผ้า หันมาซื้อเส้นใยจากภายในประเทศ ประกอบกับการผลิตเส้นใยภายในประเทศ ใ้รับการปรับปรุง

คุณภาพชนบทเทียบกับต่างประเทศ และบางประเทศทำได้ดีกว่า จนถึงกับมีโรงงานปั่นด้าย และทอผ้าขนาดใหญ่และมีชื่อของไทยบางแห่ง ทำการผลิตโดยใช้วัตถุดิบคือเส้นใยประติษฐ์ ภายในประเทศทั้งหมด

ดังนั้น อนาคตของเส้นใยประติษฐ์ จึงขึ้นอยู่กับปริมาณการผลิตผ้าเป็นสำคัญและการผลิตผ้าจะทำการผลิตได้มากน้อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณการขาย หรือความต้องการใช้ผ้าของประชาชนโดยทั่วไป (ดูตารางที่ 14 ประกอบ) ซึ่งมีเพิ่มขึ้นทุกปีปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการใช้ผ้าของประชาชนนั้น มักจะขึ้นอยู่กับระดับรายได้เป็นสำคัญกล่าวคือ เมื่อคนมีรายได้มากขึ้น ความต้องการที่จะใช้ผ้าและผลิตภัณฑ์ผ้าก็จะมีมากขึ้นด้วยเหตุนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงกับปริมาณการใช้ผ้าใยประติษฐ์ คือรายได้ต่อหัวของประชากร ดังนั้น ถ้านำเอาข้อมูลในอดีต (ปี 2514-2522) มาพยากรณ์แนวโน้มความต้องการใช้ในอนาคต โดยให้รายได้ต่อหัวของประชากร เป็นตัวแปรอิสระ และปริมาณการใช้เป็นตัวแปรตาม หากจากสมการ Linear Regression: $\hat{Y} = a + b\bar{X}$ ก็สามารถที่จะประมาณแนวโน้มของการใช้ผ้าใยประติษฐ์ ในอนาคต (ปี 2523-2529) ทั้งนี้ รายละเอียดวิธีการคำนวณสามารถดูได้ในภาคผนวก

ในทำนองเดียวกัน การพยากรณ์แนวโน้มการใช้เส้นใยประติษฐ์ และค้ายใยประติษฐ์ สามารถกระทำโดยวิธีที่การเดียวกัน เพราะถือว่าเส้นใยประติษฐ์เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง คือ ค้ายใยประติษฐ์และผ้าใยประติษฐ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34

แสดง แนวโน้มความต้องการใช้เส้นใยประดิษฐ์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องของ

(2523-2529)

ปี	ปริมาณความต้องการ			
	เส้นใยประดิษฐ์	ค้ายใยประดิษฐ์	ผาทอใยประดิษฐ์	ผ้าตัดใยประดิษฐ์
2523	123,076.49	115,695.77	376,035.96	336,031.02
2524	137,125.62	128,902.85	401,551.33	369,940.04
2525	149,462.13	140,499.96	423,956.32	399,715.47
2526	163,313.65	153,521.27	449,112.80	433,147.53
2527	178,830.74	168,108.32	477,294.21	470,599.62
2528	195,895.77	184,150.54	508,286.92	511,787.83
2529	216,253.49	203,271.17	545,226.96	560,879.82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการคำนวณ รายละเอียดวิธีการคำนวณในภาคผนวก) พบว่าในอนาคต ความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เส้นใยประดิษฐ์ ทั้งเส้นใย เส้นกาย และ ผ้า จะมีประมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปี 2524 เมื่อเทียบเป็นร้อยละของการเปลี่ยนแปลงกับปี 2523 จะเพิ่มเป็นร้อยละ 11.41, 11.42, 6.79 และ 10.09 ตามลำดับ และอัตราการเพิ่มจะเริ่มลดลงทุกประเภทในปี 2525 เป็น 9.00, 9.00, 5.58 และ 8.05 ตามลำดับ หลังจากนั้นอัตราการเพิ่มจะเริ่มสูงขึ้น จนสูงที่สุดในปี 2529 ทุกประเภท อย่างไรก็ตามรายได้อัตราส่วนของประชากร ก็ยังมีปัจจัยเกี่ยวข้องที่มีอิทธิพลกับปริมาณการใช้เส้นใยประดิษฐ์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศความสามารถในการผลิตและการตลาดของผู้ผลิต ตลอดจนรสนิยมของผู้ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแฟชั่น เป็นต้น

สำหรับแนวโน้มความต้องการใช้เส้นใยประเภทใดมากกว่ากันนั้น จะพิจารณาได้ในทำนองเดียวกัน รวมทั้งต้องคำนึงถึงปัจจัยเกี่ยวกับรายได้ของผู้ใช้ และราคาจำหน่ายของผู้ผลิตด้วย เนื่องจากไม่อาจคำนวณความต้องการใช้เส้นใยแต่ละประเภทในอนาคตออกมาเป็นตัวเลขได้ เพราะตัวเลขเกี่ยวกับสต็อกเส้นใยของแต่ละบริษัทไม่อาจเปิดเผยได้ จึงต้องอาศัยการประมาณปริมาณการใช้จากสัดส่วนปริมาณการผลิตเส้นใยแต่ละประเภท จากข้อมูลในตารางที่ 3 นำมาหาอัตราส่วนการผลิตเส้นใยแต่ละประเภทต่อยอดเส้นใยรวม ปรากฏว่า เส้นใยโพลีเอสเตอร์ทั้งชนิดสั้นและยาวรวมแล้วจากปี 2514-2522 คิดเป็นร้อยละ 69 ถึง 75 ของการผลิตเส้นใยทั้งสิ้น ในขณะที่เส้นใยเรยอน ซึ่งเพิ่งทำการผลิตในปี 2519 เป็นปีแรกมีการผลิตสูงสุดประมาณร้อยละ 15 ของการผลิตเส้นใยทั้งสิ้นในปี 2522 และคาดว่าจะเพิ่มปริมาณการผลิตขึ้น เมื่อเส้นใยประเภทนี้เป็นที่นิยมของผู้ใช้ในอนาคค

หลังจากที่ไต่ถามถึงภาวะโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมนี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการพิจารณาถึงฐานะทางการเงินของบริษัทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ และของกิจการในแต่ละขนาด ตลอดจนของทั้งอุตสาหกรรม สำหรับบริษัทต่าง ๆ ใน

อุตสาหกรรมที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ มีเพียง 6 บริษัท จากจำนวนที่มีอยู่ทั้งหมด 7 บริษัท ทั้งนี้เพราะ บริษัทโอเรียนทัลไฟเบอร์จำกัด ซึ่งเป็น 1 ใน 7 บริษัท เพิ่งจะเปิดดำเนินการผลิตอย่างจริงจังในปี 2522 แต่การวิเคราะห์ของผู้เขียนจำกัดขอบเขตของการวิเคราะห์ในท้วงปี 2519-2522 เท่านั้น จึงจะไม่นำข้อมูลของบริษัทดังกล่าวมาวิเคราะห์

ถวาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย